

trinsvis anvendelse som Det Kgl. Teaters opera- og balletscene anvende indtil 175 mill. kr. til ny- og ombygning af Det Kgl. Teaters Gamle Scene, heraf 11 mill. kr. i finansårene 1981 og 1982 til projektering og indtil 164 mill. kr. i finansårene 1983-86 til den videre projektering og til gennemførelsen af byggearbejderne, herunder de nødvendige ejendomserhvervelser.«

Det fremgår endvidere af lovens forarbejder, at ny- og ombygningen af Gamle Scene oprindeligt kun havde været en del af en planlagt løsning på Det Kgl. Teaters bygningsmæssige problemer.

Den oprindelige plan indebar, at der skulle etableres et samlet teaterkompleks på Kgs. Nytorv med en ombygget Gamle Scene, der fortrinsvis skulle anvendes som opera- og balletscene samt et nyt skuespilhus i tilknytning til Det Kongelige Teaters Gamle Scene.

Der havde imidlertid vist sig så store vanskeligheder ved at gennemføre byggeriet af et nyt skuespilhus på Kongens Nytorv, at kulturministeren havde opgivet tanken om det samlede teaterkompleks.

Derfor fremsatte kulturministeren et lovforslag, som kun omfattede den fornødne ny- og ombygning af arealerne bag Gamle Scenes scene. Det blev dog i bemærkninger understreget, at man undersøgte mulighederne for en placering af et skuespilhus andetsteds.

I bemærkningerne til lovforslagets § 1 hedder det bl.a. om de konkrete ombygninger på Gamle Scene: »Arbejderne indbefatter en udbygning af orkestergraven med de deraf følgende akustiske forbedringer med henblik på Gamle Scenes anvendelse fortrinsvis som opera- og balletscene. Der indrettes produktions- og prøve-lokaler såvel til de musikdramatiske kunstarter som til skuespillet, idet Det Kgl. Teater også efter opførelsen af et nyt skuespilhus andetsteds agtes videreført som en helhed, omfattende de nuværende kunstarter med de deraf følgende muligheder for gensidig inspiration og for opsætning af forestillinger med udnyttelse af hele nationalscenens kunstneriske personale.«

I bemærkningerne til lovforslagets § 2 hedder det: »En løsning af Det Kgl. Teaters bygningsmæssige problemer forudsætter, at der opføres et nyt skuespilhus til brug for Det Kgl. Teater. Under hensyn til, at opførelsen af et nyt skuespilhus i tilknytning til Gamle Scene har vist sig forbundet med så store vanskeligheder, at Kulturministeriet nu finder det rigtigst at forlade

tanken om et samlet teaterkompleks med de nødvendige scener for Det Kgl. Teaters tre kunstarter på Kgs. Nytorv, er der et påtrængende behov for snarest at få vurderet areal- og lokalebehovet for et nyt skuespilhus samt at få vurderet et antal konkrete placeringsmuligheder, eksempelvis ved havnefronten. Vurderingen agtes gennemført af Kulturministeriet i et samarbejde med Det Kgl. Teater og Undervisningsministeriets Byggedirektorat med mulighed for at engagere anden sagkyndig bistand. På grundlag af de foretagne analyser er det hensigten at fremlægge et konkret forslag om den videre fremgangsmåde ved opførelsen af et skuespilhus til brug for Det Kongelige Teater.«

Om- og tilbygningen af Det Kgl. Teaters Gamle Scene blev herefter gennemført i overensstemmelse med loven, så Gamle Scene fortrinsvis kunne tjene som opera- og ballethus. Efter indvielsen af om- og tilbygningen i 1986 er Gamle Scene kun blevet anvendt få gange til skuespil.

Som det fremgår af ovenstående, indgik det klart i planerne fra 1981 til løsning af Det Kongelige Teaters bygningsmæssige problemer, at der skulle bygges et nyt skuespilhus.

Som bekendt er det efter mere end 16 års forløb stadig ikke lykkedes at realisere dette, hvilket måske nok kan give nogen anledning til at bruge et udtryk som »at nu må det være skuespillets tur«.

Det Kongelige Teater har endvidere oplyst, at skuespillet gerne vil benytte Gl. Scene ved enkelte lejligheder til bestemte forestillinger, der egner sig til dette rum.

Gl. Scene kan dog ikke anvendes til en permanent løsning på skuespillets problemer. Afstanden fra skuespillerne til de højt placerede tilskuere på etagerne er for lang og skuespillerne kan ikke konkurrere med de nærbilleder, folk ellers er vant til at se på film og tv.

Problemet kan ikke løses ved at spille på den overdækkede orkestergrav, selvom man derved kommer tættere på publikum.

På den overdækkede grav kommer skuespillerne til at stå foran de yderste pladser på etagerne, hvor man må kigge skuespillerne i nakken, eller lade pladserne stå tomme. Akustisk er en placering ude på forscenen problematisk for skuespillerne, fordi lyden bliver ukontrollabel.

Endelig er et væsentligt argument mod at spille på forscenen, at scenografien er nødt til at blive bagude, idet jerntæppet skal kunne gå ned og lukke af for dekorationerne.